மூவொரு கடவுள் பெருவிழாவுக்குப் பின்வரும் பன்னிரண்டாம் ஞாயிறு

12th Sunday after Trinity

12. søndag efter Trinitatis

திரித்துவ காலம் | Trinity

Primary Bible: Danish – The Free Bible — Danish – The Free Bible

Generated on 2026-11-03

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Psalm 115:1-9

Verse	Text
115:1	Ikke os, HERRE, ikke os, men dit navn skal du give ære for din nådes{N: nåde}, for din sandheds skyld.
115:2	Hvorfor skal folkene sige: »Hvor er nu deres Gud?«
115:3	Men vores Gud er i himlen, han gør alt hvad han ønsker.
115:4	Deres gudebilleder er sølv og guld, menneskehænders værk.
115:5	De har mund, men kan ikke tale, de har øjne, men kan ikke se,
115:6	de har ører, men kan ikke høre, de har næse, men kan ikke lugte.
115:7	Deres hænder – dem kan de ikke føle med, deres fødder - dem kan de ikke gå på, de kan ikke frembringe lyd med deres strube.
115:8	Ligesom de er, bliver også de der har lavet dem, enhver som stoler på dem.
115:9	Israel, stol på HERREN! Han er deres hjælper og deres skjold.

திருமுகம் (Epistle)

2 Corinthians 3:4-9

Verse	Text
3:4	En sådan tillid har vi til Gud ved Kristus.
3:5	Ikke fordi vi er kvalificerede i os selv til at tænke noget af os selv, men vores kvalifikation er fra Gud
3:6	som har kvalificeret os til at være tjenere for en ny pagt, ikke bogstavets, men Åndens, for bogstavet slår ihjel, men Ånden gør levende.
3:7	Men når dødens tjeneste med bogstaver, som blev indhugget i sten, blev til i herlighed så israelliterne ikke kunne se på Moses' ansigt på grund af hans ansigts herlighed som forsvandt,
3:8	hvor meget mere vil så ikke Åndens tjeneste være i herlighed?
3:9	For når tjenesten som fører til fordømmelse, havde sin herlighed, hvor meget mere rig på herlighed vil tjenesten som fører til retfærdighed, da være,

நற்செய்தி (Gospel)

Mark 7:31-37

Verse	Text
7:31	Da han igen gik fra området ved Tyrus, kom han gennem Sidon til Galilæas sø midt i Dekapolis' område.
7:32	De bringer en døv og stum til ham, og de beder ham om at lægge hånden på ham.
7:33	Han tog ham væk fra skaren så de var alene, og han stak sine fingre i hans ører, spyttede og rørte ved hans tunge,
7:34	og han så op mod himlen, sukkede og siger til ham: »Effata!« Det betyder: Luk dig op!
7:35	Hans ører åbnedes straks, og hans tunges bånd blev løst, og han talte rigtigt.
7:36	Jesus befalede dem at de ikke måtte sige det til nogen; men jo mere han befalede det, jo mere forkyndte de det.
7:37	De blev fuldstændigt ude af sig selv af forundring og sagde: »Han har gjort alt godt, og han gør at de døve hører, og de stumme taler.«